

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

**MALÁ KOLEKCE OBUVI, KABELEK NEBO DOPLŇKŮ, VE
KTERÉ JE ZÁKLADNÍM PRVKEM MOTIV, DEZÉN NEBO JINÝ
DETAIL (TISK, VÝŠIVKA, DEZÉN...)**

Eliška Knotková

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu

Studijní program Design

Obor Fashion design

Specializace Design obuvi a módních doplňků

Bakalářská práce

**MALÁ KOLEKCE OBUVI, KABELEK NEBO DOPLŇKŮ, VE
KTERÉ JE ZÁKLADNÍM PRVKEM MOTIV, DEZÉN NEBO JINÝ
DETAIL (TISK, VÝŠIVKA, DEZÉN...)**

Eliška Knotková

Vedoucí práce: MgA. Barbora Augustinová

Katedra Designu

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen
uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, 2015

.....

podpis autorky

PODĚKOVÁNÍ:

Ráda bych na tomto místě poděkovala všem, kteří mi pomohli a podporovali mě při vzniku této práce, především pak MgA. Barboře Augustinové za vedení při tvorbě bakalářské práce.

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	4
3. CÍL PRÁCE.....	6
4. PROCES PŘÍPRAVY.....	7
5. PROCES TVORBY	10
6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	12
7. POPIS DÍLA.....	13
7.1 První model.....	14
7.2 Druhý model	14
7.3 Třetí model.....	15
8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	16
9. SILNÉ STRÁNKY	17
10. SLABÉ STRÁNKY.....	18
11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	19
12. RESUMÉ.....	20
13. SEZNAM PŘÍLOH	21
Příloha 1 – Inspirační zdroje	23
Příloha 2 – Inspirační zdroje	24
Příloha 3 – Inspirační zdroje	25
Příloha 4 – Dětské kresby.....	26
Příloha 5 – Vybraný motiv a jeho úpravy	27
Příloha 6 – Návrhy dezénu	28
Příloha 7 – Návrhy dezénu	29
Příloha 8 – Návrhy tabi přezůvek.....	30
Příloha 9 – Návrhy aktovek	31

Příloha 10 – První model: Technické nákresy	32
Příloha 11 - První model: Střih a finální dezén	33
Příloha 12 – Druhý model: Technické nákresy.....	34
Příloha 13 – Druhý model: Střih a finální dezén.....	35
Příloha 14 – Třetí model: Technické nákresy	36
Příloha 15 – Třetí model: Střih a finální dezén	37
Příloha 16 – Zkoušky z pomocného materiálu	38
Příloha 17 – Proces výroby: Vyznačení linie prošívání na sendvičové textilií a vystřižené díly s embossovaným dezénem.....	39
Příloha 18 – Proces výroby: Zkouška prošití vrstev zádové části a ztenčování distanční textilie na ramenním popruhu ..	40
Příloha 19 – Proces výroby: Nažehlené výztuhy a příprava na sešití	41
Příloha 20 – Fotodokumentace	42
Příloha 21 – Fotodokumentace	43
Příloha 22 – Fotodokumentace	44
Příloha 23 – Fotodokumentace	45
Příloha 24 – Fotodokumentace	46
Příloha 25 – Fotodokumentace	47
Příloha 26 – Fotodokumentace	48
Příloha 27 – Fotodokumentace	49
Příloha 28 – Fotodokumentace	50
Příloha 29 – Fotodokumentace	51

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Můj zájem o design a módu začal při studiu na gymnáziu, kde jsem si uvědomila, jak důležitou roli hraje oděv v našem životě. Jak významně dotváří náš vzhled a je také prostředkem sebevyjádření a vyjádření sociálního statusu nositele. V této době jsem se také začala zajímat o estetiku a její vliv na lidský život. V tomto směru mě velmi inspiroval a stále inspiruje japonský minimalismus. Současně jsem se zajímala také o filosofii, psychologii a sociologii. Když jsem se rozhodovala pro studium na univerzitě, design zvítězil především z toho důvodu, že je oblastí, kde mohu kreativním způsobem vyjádřit svůj zájem o různé aspekty lidského bytí. Chtěla jsem něco vytvářet, nikoliv jen konzumovat informace. Ovšem s praktickou tvorbou oděvů, obuvi nebo módních doplňků jsem žádné zkušenosti neměla. Studium na univerzitě mi dalo potřebné základy pro navrhování i realizaci obuvi a módních doplňků a také hlubší vhled do fungování světa módy.

V průběhu studia jsem si také uvědomila, že se chci vydat méně tradiční cestou a přestat pracovat s materiály, které se přiči mému přesvědčení a tedy nepoužívat kůže a jiné materiály živočišného původu. Toto rozhodnutí mě sice do určité míry limituje, ovšem moje další práce se tak pro mě staly smyslupnějšími a získala jsem silnou motivaci k hledání nových materiálů, technologií a sebezdokonalování se. V poslední době se také prohlubuje můj zájem o udržitelnou módu, k čemuž přispěl The „S“ Fashion workshop vedený Kamilou Boudovou.

Můj přístup k navrhování je značně ovlivněn již zmíněným zájmem o humanitní vědy, a jelikož mě nikdy nebavilo pracovat

pouze s estetickým potenciálem bez hlubší myšlenky, nesnažím se vytvářet prvoplánově vizuálně poutavé věci, ale spíše konceptuální objekty, při jejichž tvorbě mohu více prozkoumat témata, materiály a technologie, které mě zajímají.

V první klauzurní práci jsem se inspirovala Janem Švankmajerem zabývala aspekty haptického vnímání a taktilností materiálů. Zadáním bylo vytvořit dámskou lodičku, což je druh obuvi, který mám spojený s nepříjemným tlakem svírajícím nohu. Rozhodla jsem se proto přenést pro mě nepříjemnou pozornost z vnitřku boty na její povrch aplikací materiálu, který svádí k doteku.

Inspirací pro mou další práci byl fenomén dandysmu. Zaujala mě potřeba dandyů vytvářet si neproniknutelnou masku skrývající jejich pravé já. Strávila jsem hodně času studiem problematiky, což mě velmi obohatilo. Tato práce pro mne byla experimentem jak z hlediska použitého materiálu, odlévala jsem adiční silikon a na vrchových částech obuvi ho kombinovala s kůží, tak i stříhového řešení, ve kterém jsem vycházela z jednoho z typických atributů dandyho – vysokého límce Vatermörder.

Nové zkušenosti mi přinesla i účast v soutěži Start-up pořádané v rámci Mercedes Benz Prague Fashion Weekend 2013. Této soutěže jsem se zúčastnila ve spolupráci s Marií Ninou Václavkovou. Vytvořily jsme kolekci pokrývek hlavy s názvem „Zrod myšlenky“, která byla inspirována utvářením myšlenek uvnitř mozku a deformacemi lebek. S kolekcí jsme postoupily do finále a získaly možnost předvést modely v rámci soutěžní přehlídky na MBPFW 2013. Obohatila mě především zkušenost spolupráce s dalším designérem na tvorbě konceptu, návrhů i finálních modelů, ale také přípravy přehlídky a její samotný průběh. S Ninou jsem spolupracovala ještě jednou a to na realizaci páru obuvi doplňující

diplomovou kolekci „Whatta Luscious“ Lay Sedlákové. Vyzkoušely jsme si, jaké to je pracovat na zakázku a s určitými omezeními, které školní práce neskýtají.

V mé poslední klauzurní práci jsem byla fenoménem horror vacui a potřebou hledat alternativní materiál, kterým bych nahradila kůži, inspirována k vytvoření obuvi z tyveku, na kterém jsem pomocí tepla vytvářela plastickou strukturu, následně vyplňovanou licím molitanem. Horror vacui a práce s bílou plochou mě zaujali na tolik, že jsem některé prvky z této klauzurní práce přenesla i do konceptu mé bakalářské práce.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Téma bakalářské práce „Malá kolekce obuvi, kabelek nebo doplňků, ve které je základním prvkem motiv, dezén nebo jiný detail (tisk, výšivka, dezén...)“ jsem si zvolila, jelikož je velmi otevřené a nabízí tedy mnoho možností, jak ho uchopit. Chtěla jsem také prozkoumat pro mne dosud nepoznaný aspekt módní tvorby, kterým je práce s dezénem. V rámci rešerše jsem pátrala po historii a důvodech vzniku ornamentu, motivu a dezénu. Oslovil mě text Alfonse Hofera (1988), ve kterém tvrdí, že ornament lze vnímat jako výsledek podvědomé tvorby, která se vyvinula z potřeby člověka pokrývat prázdný prostor. Tímto tématem jsem se zabývala v poslední klauzurní práci „Horror vacui“ a tímto na ni tedy mohu navázat.

Rozhodla jsem se vytvořit kolekci doplňků pro děti a použít jejich kresby jakožto autentický motiv vzniklý podvědomou cestou. Pro tvorbu dětské kolekce mě povzbudilo také zjištění, že většina dětských doplňků je velmi poznamenaná kýčem a tím negativně působí na utváření estetického cítění u dětí.

V návaznosti na volbu zaměření kolekce jsem čerpala inspiraci z fenoménu, který mi připadá zásadní, avšak ve společnosti ne příliš reflektovaný. Tím je funkce školy jakožto významné instituce mající vliv na socializaci jedince. Dítě většinou přichází do školy jako silná individualita, ale různá pravidla a společenské rituály se z něj snaží udělat poslušného člena společnosti. Moje práce je tedy pokusem o reflexi situace, kdy je jedinec ve společnosti unikátním motivem, který je však zasazován do šablon a struktur natolik svazujících, že se z něj do určité míry stává uniformní část „dezénu“ celé společnosti. Ovšem nikdy

nedojde k vytvoření naprosté uniformity, jedinec si vždy zachová kus svébytnosti a originality, kterou však značně omezuje ve prospěch celku.

Zmíněný proces mi připomíná tvorbu dezénu, kdy je motiv redukován na jednoduché tvary, replikován a následně rozmístěn v pravidelné šabloně. Tento princip balancování mezi snahou zachovat si svou jedinečnost a zároveň splynout s celkem je středobodem mé práce.

„Právě oděv od svého vzniku zastával několik funkcí - chránil před poraněním, před vlivy počasí, podporoval touhu zdobit se a tím zvyšoval atraktivitu jedince, bránil studu jako naučenému vzorci chování a v neposlední řadě splňoval potřebu lidské diferenciaci či naopak integrace. Lidé v průběhu svého života vstupují do různých sociálních skupin, přijímají mnohé sociální role, dnes spíše nazývané koncepty plurality sociálních identit. U každého člověka v těchto procesech dochází ke střetu dvou poloh: jednak touhy vyjádřit se sám za sebe, vizuálně se odlišit, na druhé straně potřeby stát se vědomě či podvědomě součástí různých pospolitostí, které člověka unifikuji. Proto má oděv-kostým specifické signifikantní znaky, díky kterým je člověk vizuálně identifikován.“ (Váňová, 2008, s. 15-16)

3. CÍL PRÁCE

Cílem mé práce je vytvořit kolekci dětských aktovek, které použitím specifické technologie, netradiční barevnosti i tvarosloví budou protikladem ke kýčovitým a zbytečně překombinovaným aktovkám, které jsou na trhu k dostání. Svět dnešních dětí je z mého pohledu velmi nepřehledný a plný rušivých elementů, které sice podněcují dětské vnímání ke konzumaci vjemů, ale nedávají příliš příležitostí k rozvinutí vlastní představivosti a kreativity. K tomuto zjištění mne inspirovala následující pasáž z knihy *Děvčátko Momo a ukradený čas*: „Ale hlavně to byly hračky do každé podrobnosti tak dokonalé, že už si děti nemusely při hraní samy nic představovat. Seděly tedy někdy i celé hodiny a dívaly se. Dokonalé hračky je upoutávaly - ale děti se přece nudily. Hračka jezdila s hrkotem sem a tam, pohybovala se kymácivým krokem nebo lítala v kruhu velkou rychlostí. Ale co dál? Děti se dívaly, a nic je při dívání nenapadalo, nic si nedomyšlely. Proto se nakonec vždycky zase vrátily ke starým hrám, a k těm jim stačilo několik krabiček a knoflíků, hadříčky a cívka, krtiny v zelené trávě nebo hrst oblázků. S takovými hračkami si mohly všechno samy vymýšlet a představovat.“ (Ende 2013, s. 66)

Již od začátku tvorby konceptu a prvotních skic jsem chtěla realizovat všechny modely v bílé barvě. Po celou dobu jsem slýchala, že je to pro děti zcela nepraktické. To je sice pravda, ale já bakalářskou práci chápu jako konceptuální projekt spíše než jako komerční a proto jsem si dovolila pracovat s barevností a materiály, které nejsou zcela praktické pro reálné použití, ovšem mají smysl v rámci mého sdělení.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Koncept bakalářské práce jsem měla rozpracovaný již od začátku zimního semestru, ale návrhy jsem začala tvořit o něco později po důkladné rešerši. Prozkoumala jsem různé dětské batohy a aktovky, které se prodávají u nás i v zahraničí a byla jsem zklamána neoriginalitou, přehlcností různými podle mého názoru zbytečnými prvky a kombinacemi barev, mnohdy velmi agresivních. Když jsem se začala zajímat o dětský svět podrobněji, zjistila jsem, že téměř všechny běžné oděvy, obuv, dětské časopisy a hračky jsou plné kýče. To mi připadá nebezpečné, jelikož v dětství se formuje naše estetické cítění. V oblasti hraček a dětské literatury jsem nakonec našla i velmi kvalitní a originální výrobky, např. od firmy Child's own, která šije hračky přesně podle dětských kreseb. Tato myšlenka využití autentické dětské kresby pro výrobu hračky, která má pro dítě jistě větší kouzlo a smysl, jelikož dítě se při její výrobě stává kreativním aktérem mne velmi nadchla a inspirovala k práci s dětskou kresbou.

V začátcích mé práce jsem zamýšlela vytvořit kolekci skládající se ze dvou aktovek a dvou párů dětských přezůvek inspirovaných tradičními japonskými tabi. Nakonec jsem však došla k názoru, že kolekce sestavená ze tří aktovek bude ucelenější a také mohu více pracovat s rozvíjejícím se tvarem i dezénem. Tabi jsem tedy nakonec pojala pouze jako doplněk k aktovkám, ovšem kvůli nedostatku času nedošlo k jejich realizaci.

V první fázi příprav jsem také začala shromažďovat kresby dětí navštěvujících základní školu. Všimla jsem si, že už i kresba dítěte ve věku okolo osmi let je často značně stylizovaná do typických zkratek a také motivy, které si děti vybíraly ke kresbě se často velmi opakovaly. Došla jsem k názoru, že je to tím, že do

jejich práce zasahují dospělí a radí jim, co a jak mají kreslit. Mezi kresbami, které se ke mně dostaly, jsem si tedy vybírala ty, které se od ostatních lišily ať už originálním námětem nebo autentičností provedení. Hledala jsem jednoduchý motiv, který bych mohla využít pro tvorbu dezénu a tím se nakonec stala kresba holuba od osmiletého chlapce. Pro aplikaci dezénu na dětské aktovky jsem nechtěla použít tisk, ale hledala jsem technologii, který by mi umožnila vyjádřit motiv formou reliéfu.

Nejprve jsem začala navrhovat aktovky s tvrdou skořápkou ze sklolaminátu, jelikož je možné na něm vytvářet reliéfní efekty a zároveň je to materiál velmi odolný, používaný na výrobu kufrů a jiných zavazadel. Od této technologie jsem ovšem ustoupila, jelikož důvodem, proč jsem chtěla použít reliéf a nikoliv např. tisk byl fakt, že pro děti je hmat velmi důležitým smyslem, skrze který poznávají svět. Chtěla jsem tedy, aby byl dezén „čitelný“ především hmatem a proto jsem upustila od tvrdé laminátové skořápky, která by pro hmat nebyla ničím příliš zajímavým a příjemným.

Souběžně jsem poté pracovala na zkouškách laserování do neoprénu, flockování, a hledala jsem možnosti jak realizovat technologii embossingu, která mě zaujala nejvíce. Jedná se o vytlačení motivu kovovou raznicí do textilie za velkého tlaku a tepla. Reliéf embosovaný do sendvičové textilie je hapticky velmi zajímavý a příjemný. Zjistila jsem však, že v České republice žádná firma embossing nenabízí a tak jsem se začala zajímat o možnosti, jak dosáhnout stejného efektu „svépomocí“. Na vzorcích různých sendvičových textilií jsem zkoušela jaká teplota a tlak jsou nutné pro vytlačení dezénu, ale bohužel se ukázalo, že hlavním problémem není dosažení kýžené teploty a tlaku, ale použití vhodné textilie. Většina vzorků, které jsem při testech použila, totiž nevyhovovala

této technologii kvůli vlastnostem svrchní a střední vrstvy sendviče. Pokud byl na povrchu syntetický materiál a uvnitř např. molitan, tak při zahřátí došlo k natavení svrchní textilie a molitan zůstal neporušen. Pro technologii embossingu je potřeba přesně opačný efekt.

Podařilo se mi kontaktovat firmu Haškovec, která se zabývá horkou ražbou do papíru a kůže. S embossingem do textilu žádnou zkušenosti neměli, souhlasili ale, že ho vyzkouší. Sehnat vhodnou textilií se však ukázalo jako opravdu tvrdý oříšek. Hledala jsem i v nabídkách zahraničních prodejců, ovšem zjistit vlastnosti materiálu bez možnosti zkoušky a ověřit tak vhodnost pro zvolenou technologii se ukázalo jako nemožné. Nakonec jsem však sehnala oboustranný textilní sendvič složený ze dvou vrstev bavlněné pleteniny, a 4mm molitanu. Zkoušky ve firmě Haškovec ukázaly, že tento materiál potřebám technologie vyhovuje a je tedy možné ho použít pro realizaci mého projektu. Problém ovšem byl, že se mi podařilo sehnat pouze velmi malé množství této textilie a nebylo možné dokoupit nebo objednat další, takže se ražba musela vydařit na poprvé. Stejná situace nastala i se softshellem, ze kterého jsou zhotoveny základní části aktovek. Také ten byl v prodeji pouze ve zbytkovém množství a všechny zkoušky jsem tedy musela dělat z jiného softshellu, což ve fázi realizace způsobilo problémy, jelikož vlastnosti na pohled velmi podobných materiálů nebyly zcela stejné.

Raznice, zhotovené ateliérem Haškovec, ve kterém jsem nechala provést i embossing, musela být speciálně vyfrézována, jelikož při použití běžného typu raznice docházelo k proznačování okrajů do textilie.

5. PROCES TVORBY

Z dětských kreseb, které jsem nashromáždila v průběhu příprav jsem vybrala jeden jednoduchý motiv, který jsem použila pro tvorbu dezénu a vyražení do sendvičové textilie. Nejprve jsem naskenovaný obrázek překreslila v programu Illustrator. Takto překreslený obrázek jsem zjednodušila, čímž vznikl motiv vhodný pro embossing i tvorbu dezénu.

Pro realizaci modelů jsem zvolila kombinaci softshellu, bavlněného textilního sendviče a 3D distančních textilií v bílé barvě. Právě kvůli bílé barvě nebylo možné použít pro vyřezání dílů z textilního sendviče laser, jelikož by došlo k opálení krajů. Byla jsem tedy nucena vystříhat díly ručně, což byl dost obtížný úkol, jelikož dosáhnout čisté hrany na 4 mm molitanu nebylo snadné. Po vystřížení dílů jsem musela vymyslet způsob, jak na ně vyznačit místa, kde má být provedena ražba. Nejprve jsem zkoušela vodou smyvateľnou fixu na látku, ale ta se bohužel nedala po působení tepla zcela odstranit a na povrchu zanechávala barevné mapy. Nakonec jsem tedy vytiskla a vystříhla motiv v poměru 1:1 a takovéto šablony jsem špendlíkem připevnila na místa, kam měl být motiv vyražen. U dílů z textilního sendviče jsem po provedení embossingu zatřela hrany, abych zamezila jejich poškození a barevně je sjednotila s ostatními materiály. Nezatřela jsem je však natolik, abych skryla strukturu molitanu, jelikož ani několik nánosů by nevytvořilo dokonalou hranu jako u kůže, a také jsem chtěla respektovat specifika daného materiálu a nechat je vyniknout.

Na rubovou stranu softshellu, ze kterého jsou vytvořeny základní části batohů, jsem pro vyztužení použila zažehlovací výtuhu decovil. Následně jsem na oděvním kufříkovém stroji

našivala díly ze sendvičového materiálu na softshell a pak jsem začala sešívát jednotlivé díly batohů k sobě.

Nejprve jsem sešila přední stříhové díly s bočními a do bočních švů jsem si nechala všít zipy, zároveň sešité i s podšívkou. Jelikož jsem doposud s takto složitým všíváním zipů neměla zkušenost a kvůli nedostatku materiálu nemohla riskovat nezdarem, přenechala jsem tuto část profesionálce. Zbytek jsem však šila sama.

Záda batohů jsou tvořena základem opět ze softshellu vyztuženého decovilem a dále vyztužována molitanem a distanční 3D textilií. Všechny tyto vrstvy jsem prošívala na průmyslovém obuvnickém stroji podle šablony z tvrdého papíru, kterou jsem měla připevněnou špendlíky na materiálech a přímo ji obšívala. Špendlíky zároveň fixovaly všechny prošívání vrstvy, jelikož slepit jsem mohla pouze molitan se softshellem.

Ramenní popruhy jsem šila nejprve z rubu a pak protahovala dírou ponechanou ve vrchní části. Pro vyztužení jsem použila tenký plast a na něm nalepený molitan. Takto vyrobenou výztuhu jsem vsunula do již ušitého a obráceného popruhu. Lehce problematické bylo zakončení ramenních popruhů v místech, kde jsou našity na záda batohu. Na softshell jsem přilepila plastovou výztuhu a tu jsem pak potahovala 3D textilií, kterou jsem nejprve po okrajích ručně ztenčila.

Popruhy jsem pak spolu s poutky našivala na již prošitá záda batohů. Nakonec jsem sestehovala záda batohů s předními částmi a do těchto švů vložila spodní části ramenních popruhů a také díl vytvářející kapsy. Vše jsem pak obráceně sešila na průmyslovém obuvnickém stroji. Problematickou částí bylo obrácení již ušitých batohů, při kterém bohužel nešlo předejít pomačkání výztuhu.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Pro vytvoření reliéfního dezénu na textilií jsem zvolila technologii embossingu. Jedná se o vytlačení dezénu kovovou raznicí nebo ocelovým válcem s vygravírovaným vzorem do textilie za působení tlaku a tepla. (Yury Roll)

Jelikož se mi dlouho nedařilo nalézt firmu, která by se embossingem do textilu zabývala, tak jsem s touto technologií nejprve experimentovala sama. Pro zjištění vhodnosti textilie k aplikaci dezénu touto technologií jsem používala zahřátou kovovou lžici, kterou jsem různou silou otiskovala do vzorků sendvičových textilií. Poté jsem provedla několik zkoušek na různých materiálech přímo ve firmě Haškovec, která pracuje s horkou ražbou do papíru, a kde jsem nakonec embossing realizovala. Setkala jsem se s několika problémy, z nichž první byl již zmíněný výběr vhodné textilie. Také se ukázalo, že není snadné zaměřit raznici na přesné místo na látce, jelikož techniku, za tímto účelem běžně používanou při ražbě do papíru, nelze použít na textilií. Z tohoto důvodu jsem musela pozměnit návrhy dezénu podle možností technologie.

Problém představovalo i prošíání textilního sendviče a softshellu na předních částech aktovek, jelikož nebylo možné dobře vyznačit linii, kterou jsem na bílé textilií potřebovala prošít. Klasická křída nebyla na bílé látce vidět a rozpustné fixy se zase nedaly dobře smýt a zanechávaly stopy. Vyměřila jsem si tedy požadovanou vzdálenost od okraje špendlíky a podél nich jsem nalepila papírovou lepenku. Ovšem pod patkou se 3D textilie stlačovala a páska se tím vždy trochu zdeformovala, linie šití tedy byla dost nejasná.

7. POPIS DÍLA

Kolekci tvoří tři aktovky pro děti ve věku 6 – 11 let.

Tvarosloví kolekce vychází z myšlenky, že škola se z dětí snaží vytvořit unifikované jedince, kteří však tomuto snažení odolávají a zachovávají si část své jedinečnosti. Proto jsem jako základní tvar všech tří modelů zvolila kvádr, jelikož plně dostačuje jako prostor pro přenos učebnic a dalších předmětů. Je jednoduchý, neosobní a zaměnitelný. Tento strohý geometrický základ je oživen organicky tvarovaným stříhovým dílem ze sendvičového materiálu, který je nositelem dezénu. Snažila jsem se tvar dětské aktovky co nejvíce zjednodušit a tak jsem pro vytvoření všech kapes použila pouze jeden díl textilie, jehož prošitím v přední části a tvarováním do prostoru vznikly kapsy na lahev a přezůvky popřípadě sešity. Pracovala jsem tedy s kontrastem a propojením organických a geometrických tvarů.

Mým cílem bylo, aby stříhové řešení základních částí aktovek bylo co nejčistší, a tedy aby bylo členěno co nejméně švy. Původně jsem pracovala se stříhem v jednom kuse a sešitého švem pouze na boční straně, do kterého je všit voděodolný zip. Od tohoto záměru jsem však musela upustit, jelikož bylo nutné oddělit záda batohů od bočních dílů, abych do vzniklého švu mohla obráceně všit polstrování zadního dílu, konce kapes a také spodní konce ramenních popruhů. Třetí model má oddělené také dno, jelikož bylo potřeba vytvořit šev pro všití konce kapesového dílu ze sendvičového materiálu, který se u tohoto modelu nachází na přední straně.

Záda všech aktovek jsou polstrována molitanem a vyztužená decovilem. Kvůli dobré prodyšnosti a vizuálně zajímavému povrchu jsem jako materiál pro zádovou část zvolila distanční textilií.

Všechny vrstvy zádového dílu jsem prošivala na obuvnickém stroji. Toto prošití je nejen funkční, ale zároveň i vizuálně ozvláštňuje záda batohů.

Na vrchní stranu ramenních popruhů jsem opět použila softshell. Spodní strana je tvořena distanční textilií, která je však měkčí než ta, kterou jsem použila pro polstrování zad batohů.

Vnitřní oddíly všech tří aktovek jsou vybaveny kapsou na klíče, a mobilní telefon, dále pak prošívanou pruženkou, která vytváří úchyty na tužky či pera. Vnitřní prostor je flexibilní, jelikož není dále členěn velkými kapsami a je tedy možné vkládat různě velké učebnice či jiné předměty, aniž by v tom kapsy bránily.

Jako podšívkový materiál jsem zvolila rubovou stranu batohoviny, jelikož je pevná, voděodolná a snadno omyvatelná a tedy ideální pro interiér dětské aktovky, jelikož se dá snadno čistit.

7.1 První model

Vnější díl vytvářející kapsy je u první aktovky částečně asymetrický. V přední části vytváří pouze jednu velkou kapsu a na bocích dvě kapsy na lahev. Embosované motivy zde netvoří pravidelný dezén, naopak jsou rozmístěny náhodně. Základní tvar u prvního modelu je orientován na výšku. Objemem přibližně odpovídá běžně dostupným aktovkám. Hlavní oddíl je uzavřen voděodolným zipem všitým do bočního švu.

7.2 Druhý model

Druhá aktovka má již symetrické uspořádání s jednou velkou přední kapsou, která je členěna na dvě stejné části, a dvěma bočními kapsami. Vytlačené motivy jsou v určitém vzájemném vztahu, i když pravidelný dezén ještě nevytváří. Základní tvar tohoto modelu je orientován na šířku. Objemem také přibližně odpovídá

běžným aktovkám. Hlavní oddíl je uzavřen voděodolným zipem všitým do bočního švu.

7.3 Třetí model

Třetí aktovka je nejmenší a její velikost vychází z předpokladu, že v budoucnu by děti nemusely nosit tak velké a těžké batohy plné sešitů a učebnic a mohly by si vystačit s notebookem nebo tabletem. Tento model je nejvíce symetrický, jelikož kapsa na lahev je umístěna ve středu přední strany. V přední části se také nachází dvě menší oddělené kapsy. Embosované motivy jsou rozmístěny pravidelně a vytváří dezén. Základní tvar tohoto modelu je opět orientován na šířku.

Hlavní oddíl je uzavřen voděodolným zipem všitým do bočního švu.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Jako hlavní přínos této práce vidím minimalistický přístup k tvorbě dětských doplňků a odlišný pohled na tento typ produktu. Díky rozhodnutí použít co nejčistší tvarosloví, oprostit se od zbytečných detailů a sjednotit všechny modely bílou barvou se vzniklá kolekce vymyká z jinak velmi indiferentního sortimentu běžně dostupných dětských aktovek. Také experiment s použitím technologie embossingu pro vyjádření motivů na dětských doplňcích vidím jako dále prakticky využitelný. Většina firem, které embossing provádí se nachází v Asii a nabízí pouze velkonákladovou ražbu. Mou prací jsem ukázala, že při volbě správné textilie je možné tuto technologii využít i v malonákladové produkci.

9. SILNÉ STRÁNKY

Mezi silné stránky mé práce bych zařadila koncept, který jsem se snažila promítnout hned několika způsoby do celé kolekce. K základní myšlence balancování mezi originalitou jedince a tlakem na přizpůsobení se celku se neodkazuji pouze v rámci práce s vyvíjejícím se dezénem, ale i ve zvoleném tvarosloví a vybrané barevnosti. Všechny tyto prvky tvoří myšlenkově propojený celek.

Za zdařilé považuji také úsporné stříhové řešení. Konkrétně nápad vytvořit všechny potřebné vnější kapsy pouze jedním stříhovým dílem se ukázal jako proveditelný a funkční, ačkoliv na počátku práce jsem se tohoto úkolu obávala.

S technologií embossingu, kterou jsem si zvolila pro vytvoření reliéfního dezénu, bylo spjato mnoho problémů a ačkoliv jsem nenašla nikoho, kdo by mi byl schopný poradit, nakonec se mi podařilo ji zdárně realizovat, což považuji za největší úspěch.

10. SLABÉ STRÁNKY

Slabou stránkou mé práce je zpracování, které se nevydařilo tak, jak bych si představovala. Problémy nastaly snad ve všech fázích výroby. Prvním náročným úkolem bylo vystřížení dílů ze sendvičové textilie, což se mi kvůli charakteru materiálu nepovedlo zcela čistě. Nejproblematictější však bylo šití, a to i přes to, že jsem si v průběhu příprav dělala zkoušky na všech používaných materiálech. Ovšem když jsem začala sešívát finální stříhové díly, oděvní stroje nezvládly dobře prošít softshell vyztužený decovilem spolu s textilním sendvičem, ačkoliv při žádných zkouškách tento problém nenastal. Docházelo k vynechávání stehů, neprovlékání nití a i když jsem vyzkoušela tři různé typy oděvních strojů včetně průmyslového a nakonec i obuvnického, problém nastal vždy znovu. Zkoušela jsem různé tloušťky jehly i různé druhy nití a patek, ale výsledek nebyl nikdy dokonalý. Bohužel také nebylo možné materiál párat, jelikož v něm zůstávaly znatelné vpichy, tudíž jsem již nedokonalé švy nemohla přešívát.

K nedokonalému výsledku přispěla také decovilová výztuha, k jejímuž pomačkání došlo při obracení sešitých dílů z rubu na líc. Jiné řešení však nebylo možné, jelikož obracení sešitého materiálu jsem se nemohla vyhnout. Kromě decovilu jsem vyzkoušela také nažehlovací tužínkovinu, ovšem ta k softshellu dobře nepřilnula a docházelo k jejímu zvlnění.

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

- ENDE, Michael. Děvčátko Momo a ukradený čas: pohádkový román. Překlad Milada Misárková. 3. vyd. V Praze: Albatros, 2013. 221 s. ISBN 978-80-00-03086-9.
- HOFER, Alfons. *Textil und Modelexikon*. 6. [erweiterte] Auflage. Frankfurt am Main: Ä s c h e r Fachverlag, 1988, 583 s., il. ISBN 3-87150-280-4
- VÁŇOVÁ, Jaroslava. Design jako sociokulturní jev v procesech všeobecného vzdělávání. Disertační práce. Praha, 2008.
-

b) Internetové zdroje

- Yuri Roll Co., Ltd.. Embossing technology. Dostupné z: http://www.yuriroll.jp/en/technology_emboss.html [online]. [cit. 2014-10-01].

12. RESUMÉ

For my bachelor collection of schoolbags I drew inspiration from a phenomenon, which I find essential, although it is not much reflected by the society. It is how school affects socialization process of individuals. The child usually comes to school as a strong individual, but various regulations and social rituals are trying to make it obedient member of society.

My work is an attempt to reflect situations where the individual presents a unique motif, which, however, is placed into templates and structures so constraining that the individual becomes somewhat uniform part of the „pattern“ of the whole society. The result, however, is never a complete uniformity; the individual will always retain a piece of uniqueness and originality, although considerably reduced in favour of the whole.

This process reminds me of the formation of a pattern when the motif is reduced to simple shapes replicated and subsequently distributed in a regular template. This balancing between a struggle to keep its uniqueness on one hand and a desire to be an integral part of the society on the other creates tension in human being. I want to express this tension using authentic children's drawings, which serve me as a motif for creating of the particular pattern.

13. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 – Inspirační zdroje

Příloha 2 – Inspirační zdroje

Příloha 3 – Inspirační zdroje

Příloha 4 – Dětské kresby

Příloha 5 – Vybraný motiv a jeho úpravy

Příloha 6 – Návrhy dezénu

Příloha 7 – Návrhy dezénu

Příloha 8 – Návrhy tabi přezůvek

Příloha 9 – Návrhy aktovek

Příloha 10 – První model: Technické nákresy

Příloha 11 - První model: Střih a finální dezén

Příloha 12 – Druhý model: Technické nákresy

Příloha 13 – Druhý model - Střih a finální dezén

Příloha 14 – Třetí model: Technické nákresy

Příloha 15 – Třetí model: Střih a finální dezén

Příloha 16 – Zkoušky modelů

Příloha 17 – Proces výroby: Vyznačení linie prošívání na sendvičové textilií a vystřižené díly s embosovaným dezénem

Příloha 18 – Proces výroby: Zkouška prošití vrstev zádové části a ztenčování distanční textilie na ramenním popruhu

Příloha 19 – Proces výroby: Nažehlené výztuhy a příprava na sešití

Příloha 20 – Fotodokumentace

Příloha 21 – Fotodokumentace

Příloha 22 – Fotodokumentace

Příloha 23 – Fotodokumentace

Příloha 24 – Fotodokumentace

Příloha 25 – Fotodokumentace

Příloha 26 – Fotodokumentace

Příloha 27 – Fotodokumentace

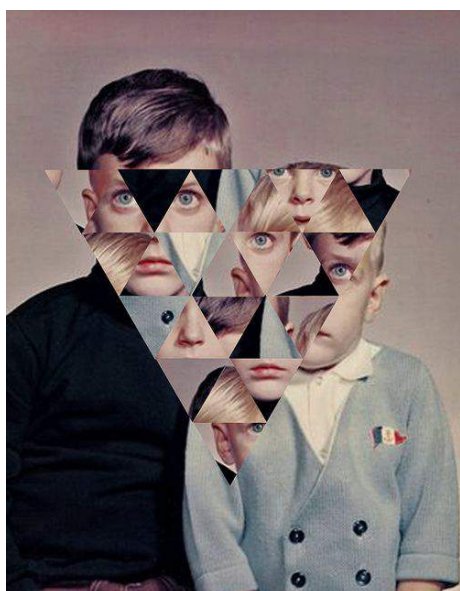
Příloha 28 – Fotodokumentace

Příloha 29 – Fotodokumentace

Příloha 1 – Inspirační zdroje

1

2

3

¹ Dostupné z: <http://www.123inspiration.com/creative-dad-takes-funny-photos-of-his-kids/creative-children-photography-jason-lee-1-1/> [online] [cit. 23-11-2014]

² Dostupné z: <https://www.pinterest.com/pin/94434923410130332/> [online] [cit. 12-11-2014]

Příloha 2 – Inspirační zdroje

4

5

6

³ Dostupné z: <https://www.pinterest.com/pin/230246599671677887/> [online] [cit. 17-12-2014]

⁴ Dostupné z: <https://www.pinterest.com/pin/522769469222417692/> [online] [cit. 19-11-2014]

⁵ Dostupné z: <https://www.pinterest.com/pin/24206916722839765/> [online] [cit. 19-11-2014]

⁶ Dostupné z: <http://kids.pplware.sapo.pt/educacao/10-fotos-que-os-pais-nao-devem-publicar-nas-redes-sociais/> [online] [cit. 17-11-2014]

Příloha 3 – Inspirační zdroje

7

8

9

10

11

⁷ Dostupné z: http://www.artnet.fr/artistes/georgi-petrusov/military-parade-red-square-moscow-uNyTD-_rfGBie7-j9hplJg2 [online] [cit. 10-01-2014]

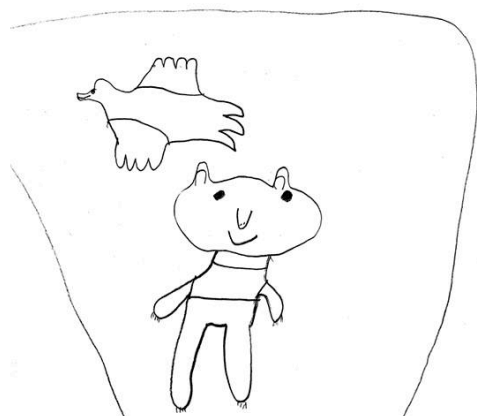
⁸ Dostupné z: <http://usmarineis5150.tumblr.com/post/28609755923> [online] [cit. 17-11-2014]

⁹ Dostupné z: <http://prosto-foto.ru/photolife/article/2136> [online] [cit. 10-01-2014]

¹⁰ Dostupné z: <https://www.pinterest.com/pin/529524868658206506/> [online] [cit. 13-02-2014]

¹¹ Dostupné z: <https://www.pinterest.com/pin/491033165596810485/> [online] [cit. 12-01-2014]

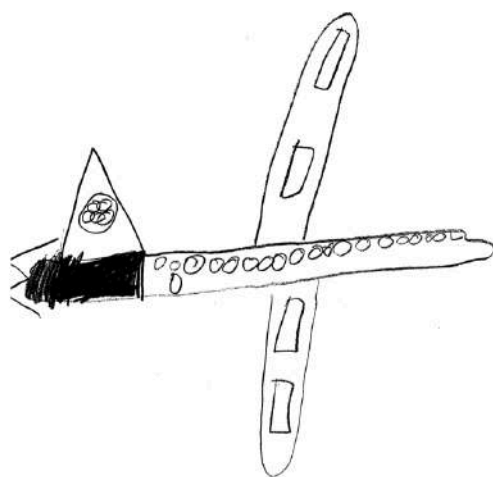
Příloha 4 – Dětské kresby

12

13

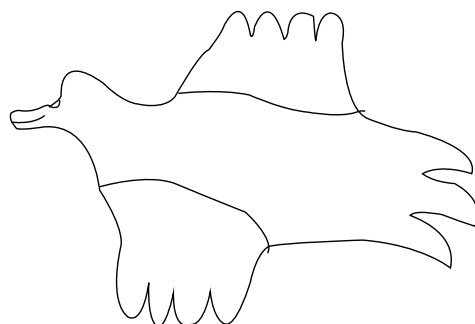
14

¹² Autor: Robin Urban
¹³ Autor: Robin Urban
¹⁴ Autor: Robin Urban

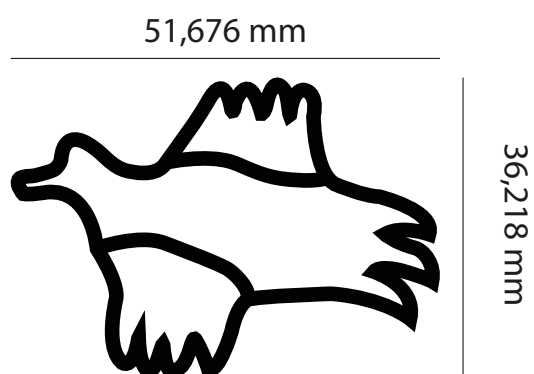
Příloha 5 – Vybraný motiv a jeho úpravy

15

16

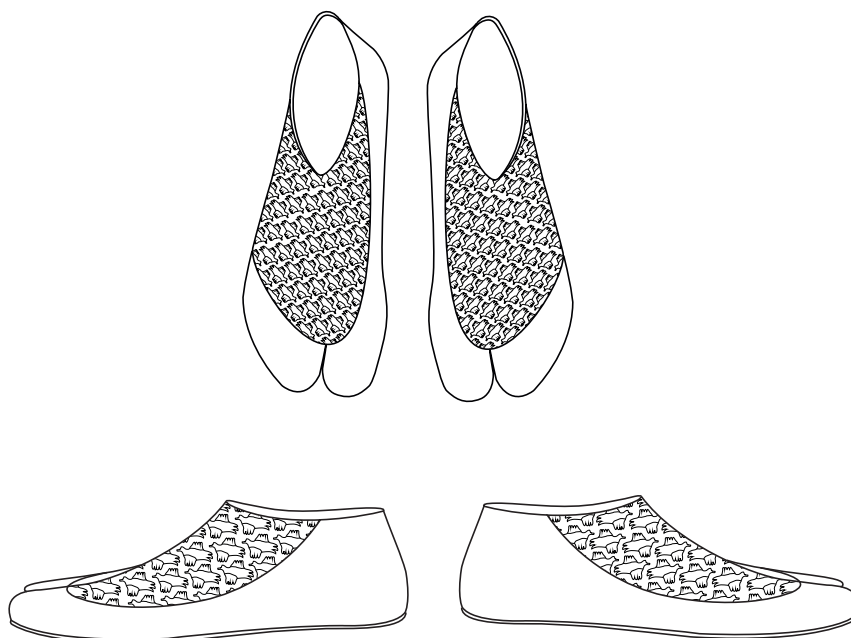
17

¹⁵ Autor: Robin Urban

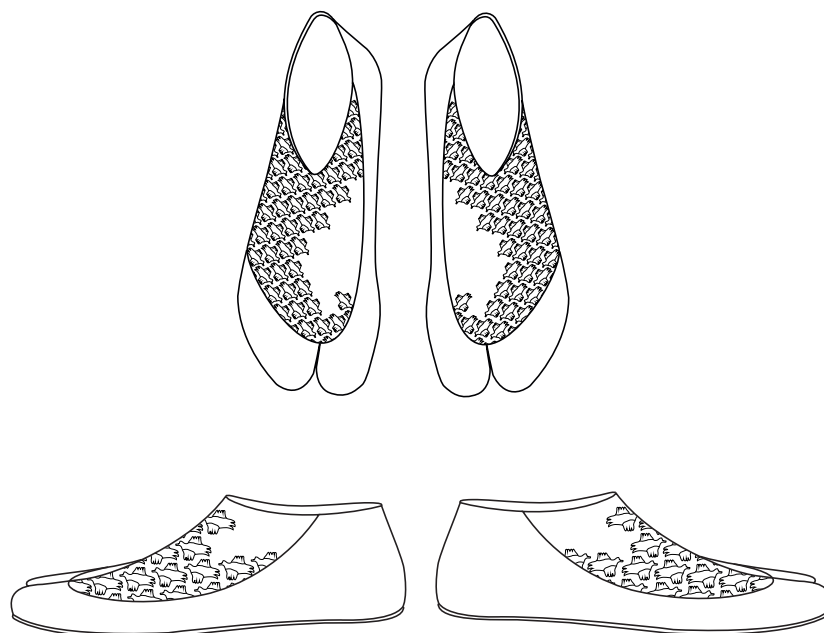
¹⁶ Vlastní nákres

¹⁷ Vlastní nákres

Příloha 6 – Návrhy dezénu

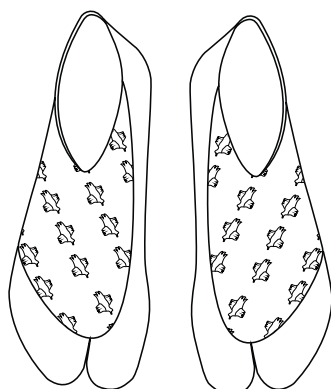
18

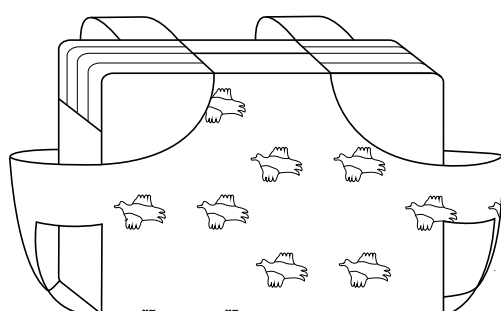
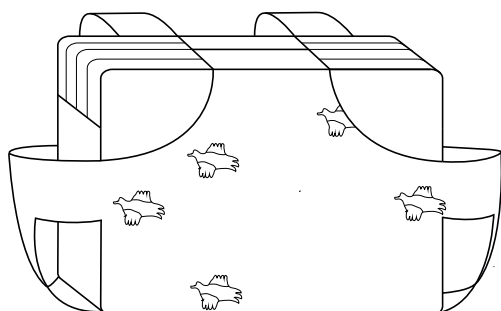
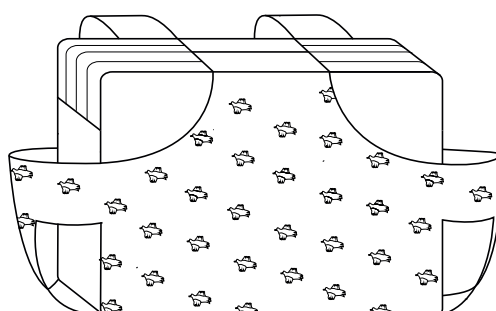
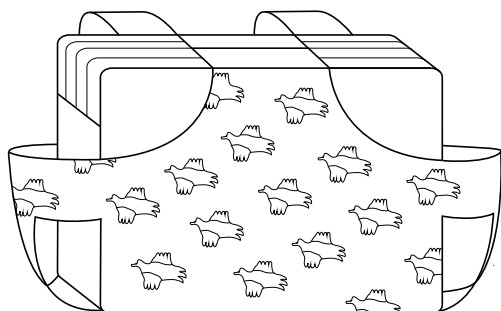
19

¹⁸ Vlastní návrhy
¹⁹ Vlastní návrhy

Příloha 7 – Návrhy dezénu

20

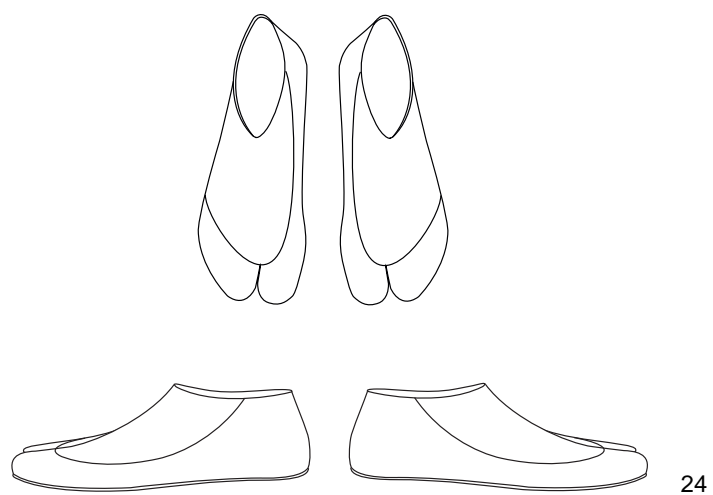
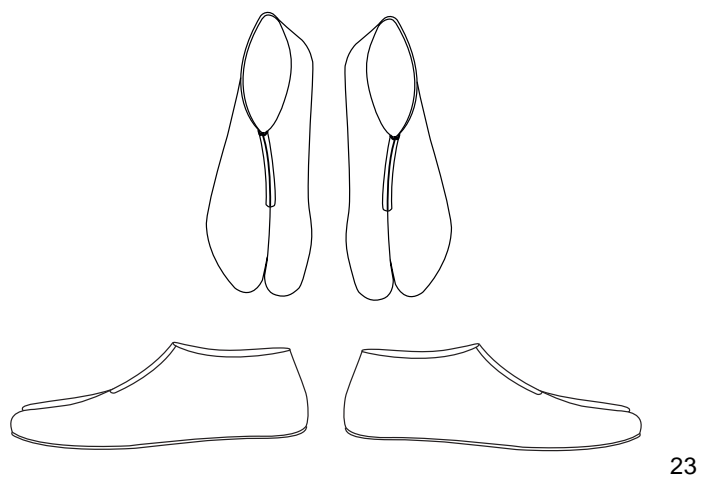
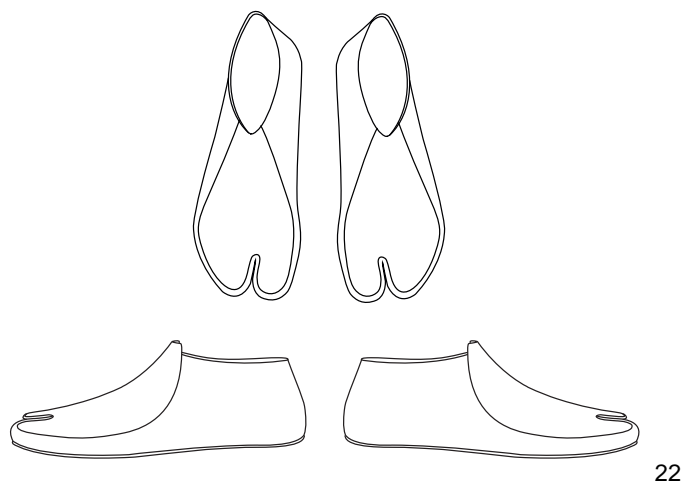

21

²⁰ Vlastní návrhy

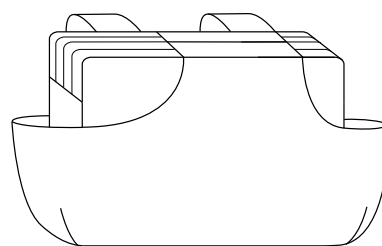
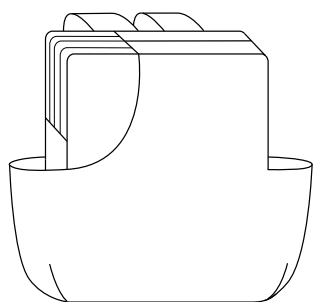
²¹ Vlastní návrhy

Příloha 8 – Návrhy tabi přezůvek

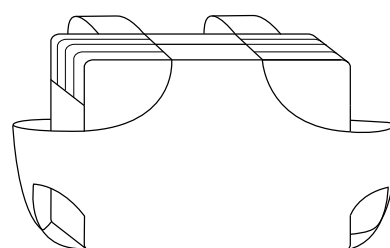
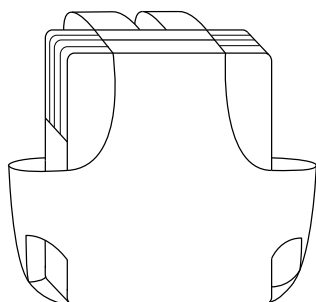

²² Vlastní návrhy
²³ Vlastní návrhy
²⁴ Vlastní návrhy

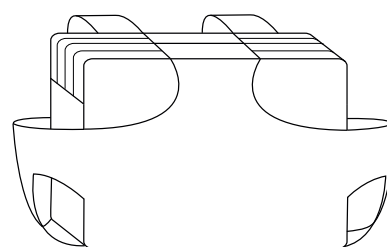
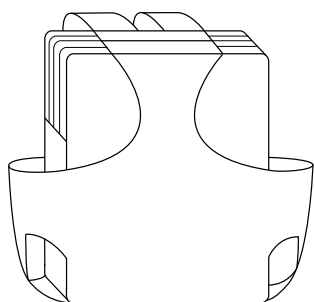
Příloha 9 – Návrhy aktovek

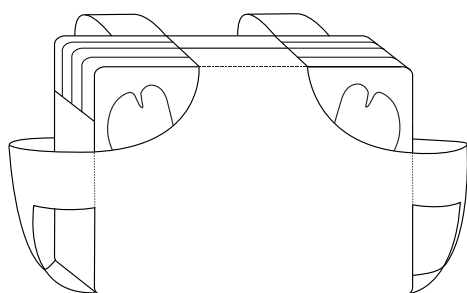
25

26

27

28

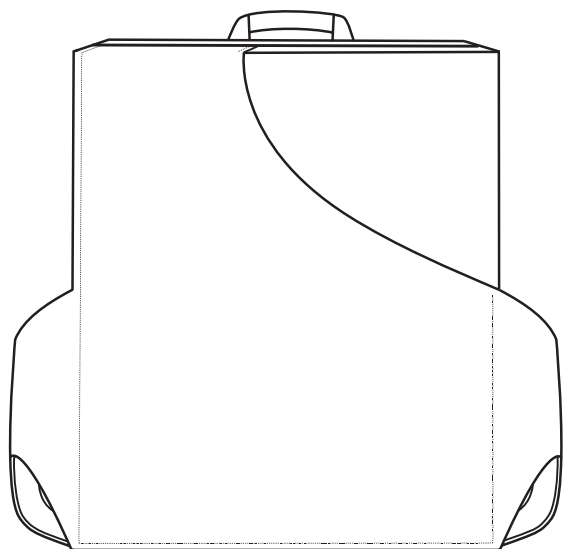
²⁵ Vlastní návrh

²⁶ Vlastní návrh

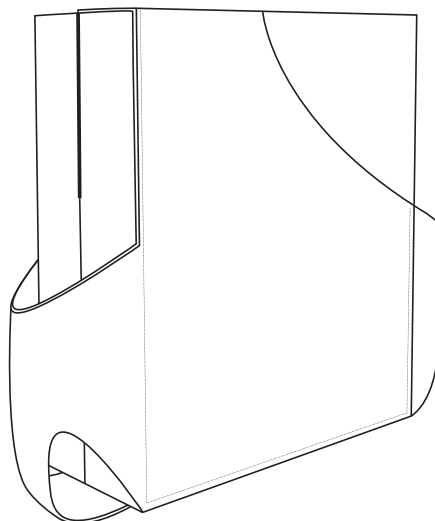
²⁷ Vlastní návrh

²⁸ Vlastní návrh

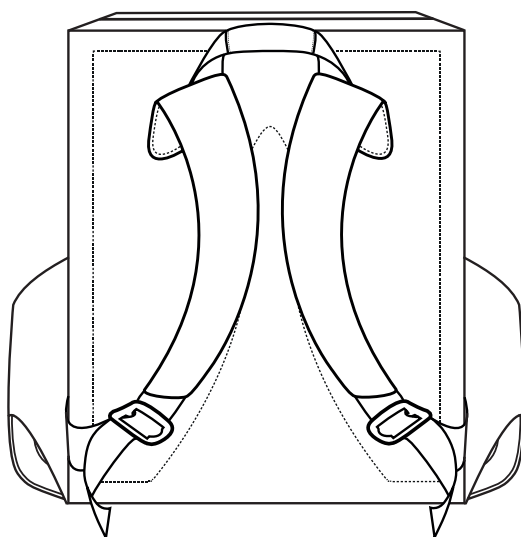
Příloha 10 – První model: Technické nákresy

29

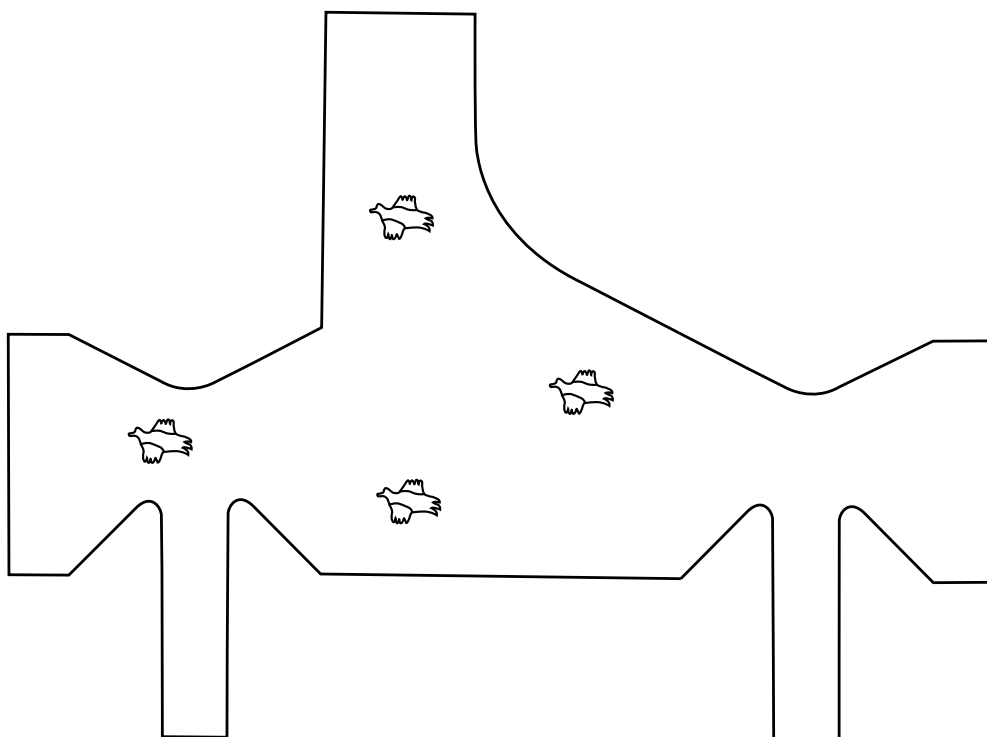
30

31

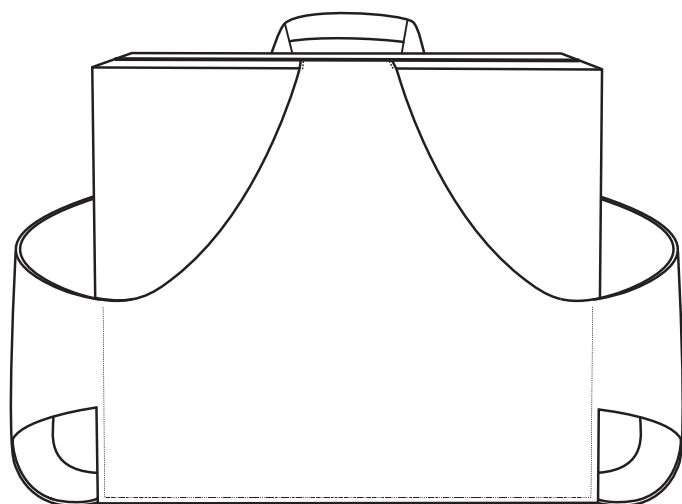
-
- 29 Vlastní návrh
 - 30 Vlastní návrh
 - 31 Vlastní návrh

Příloha 11 - První model: Střih a finální dezén

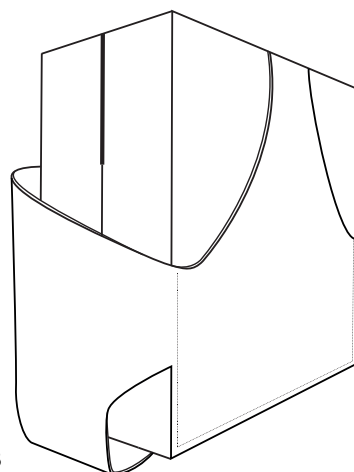

³² Vlastní návrh

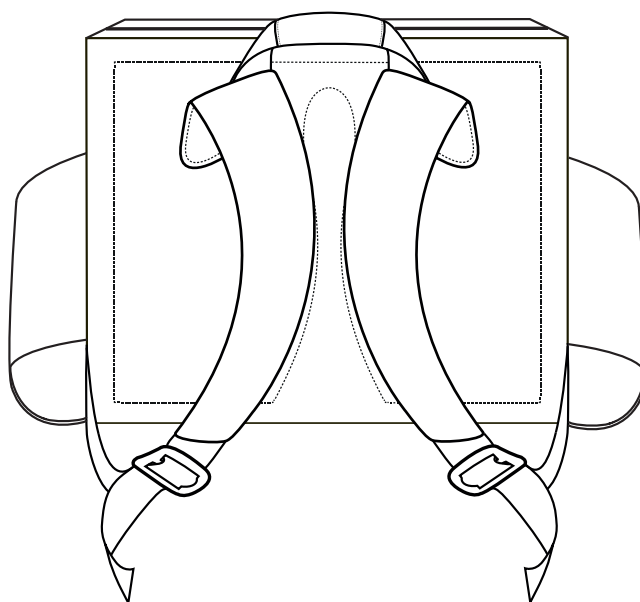
Příloha 12 – Druhý model: Technické nákresy

33

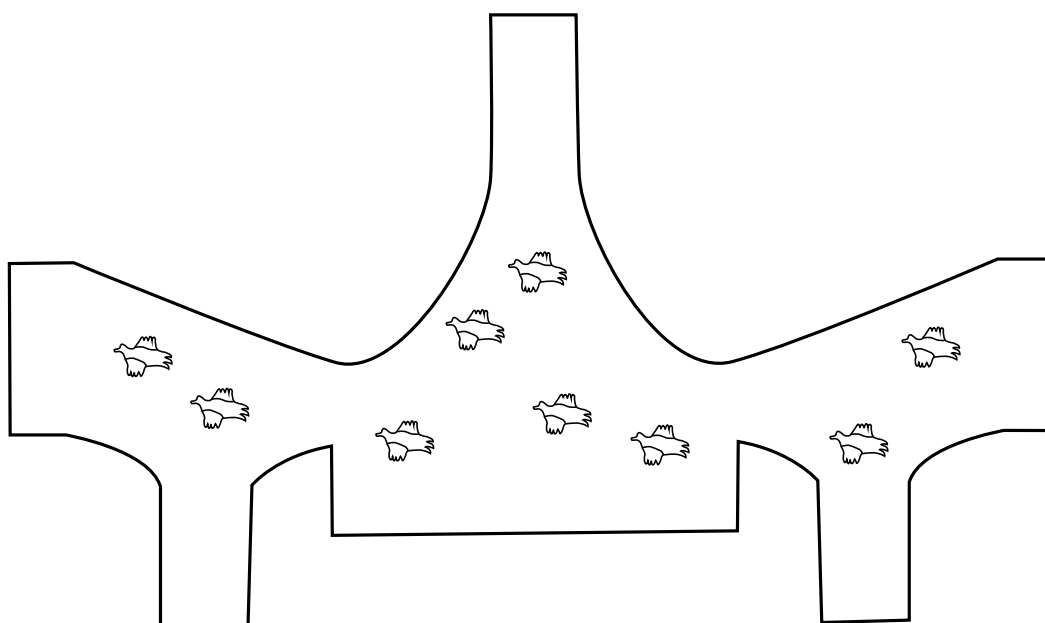
34

35

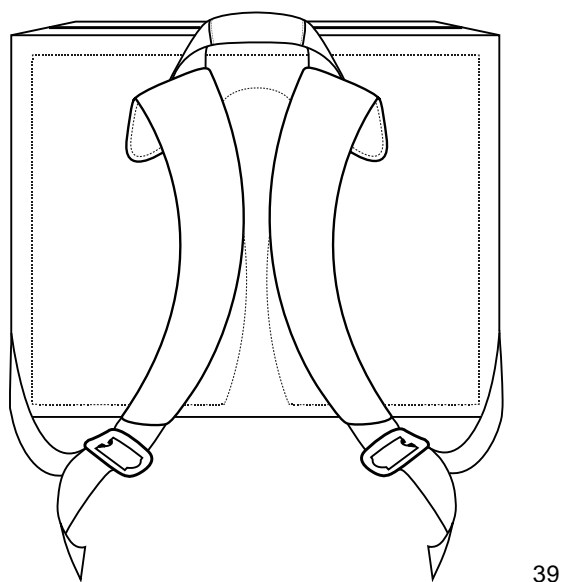
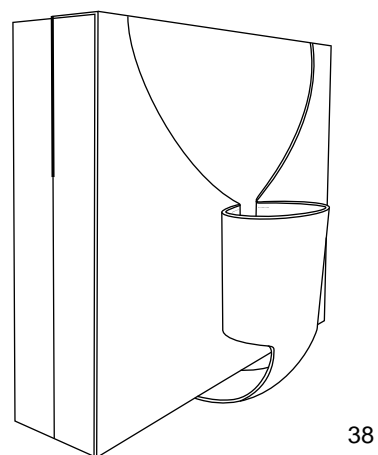
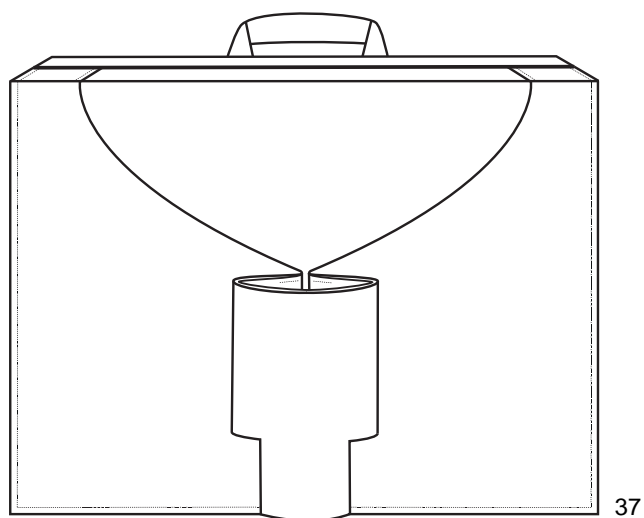
-
- ³³ Vlastní návrh
 - ³⁴ Vlastní návrh
 - ³⁵ Vlastní návrh

Příloha 13 – Druhý model: Střih a finální dezén

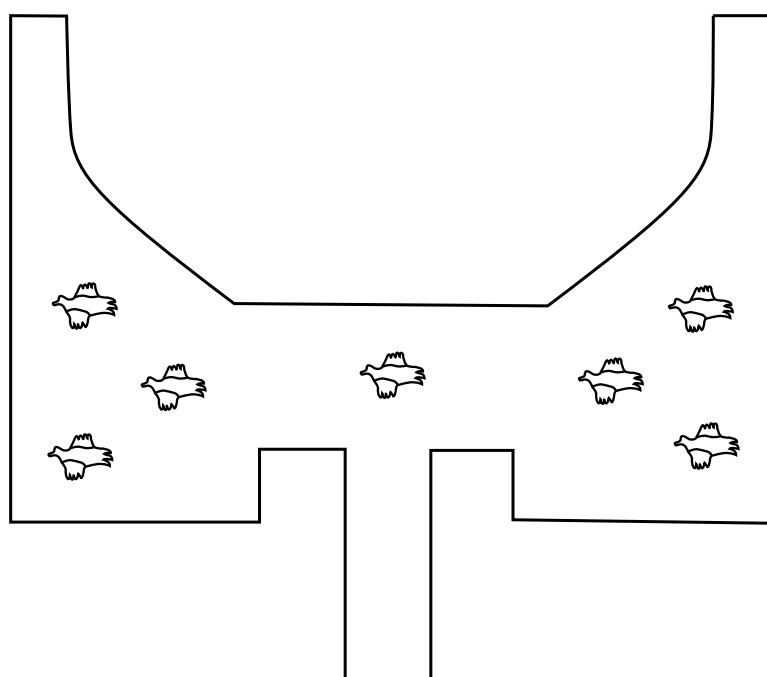
36

Příloha 14 – Třetí model: Technické nákresy

-
- ³⁷ Vlastní návrh
 - ³⁸ Vlastní návrh
 - ³⁹ Vlastní návrh

Příloha 15 – Třetí model: Střih a finální dezén

⁴⁰ Vlastní návrh

Příloha 16 – Zkoušky z pomocného materiálu

41

42

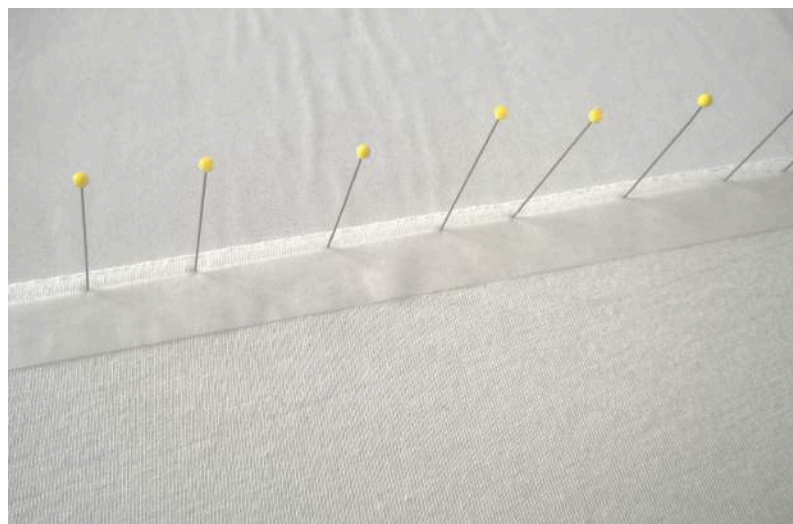
43

⁴¹ Vlastní foto

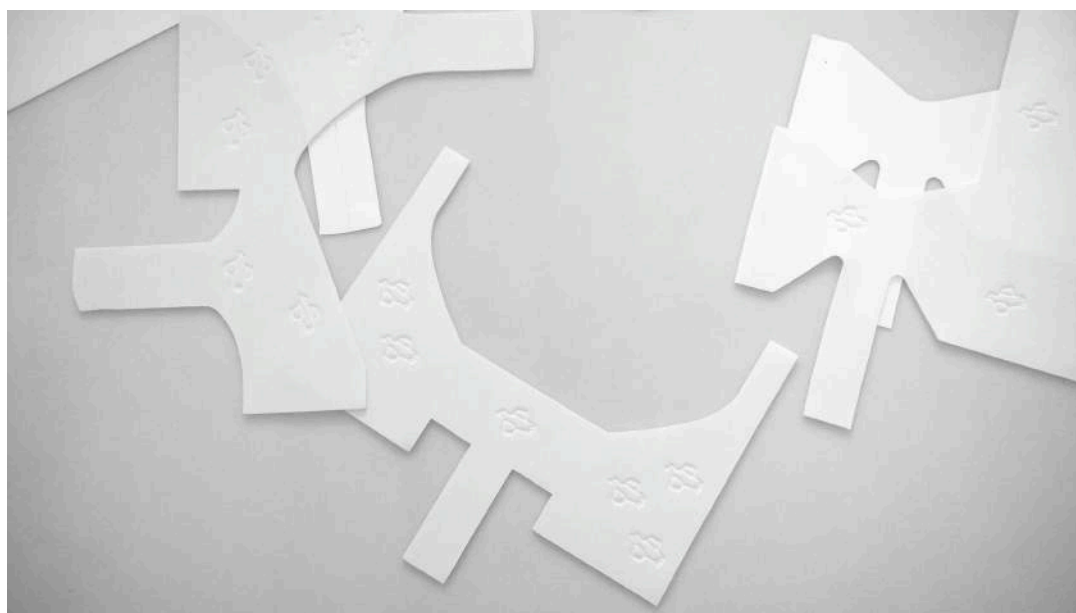
⁴² Vlastní foto

⁴³ Vlastní foto

Příloha 17 – Proces výroby: Vyznačení linie prošívání na sendvičové textilii a vystřižené díly s embosovaným dezénem

44

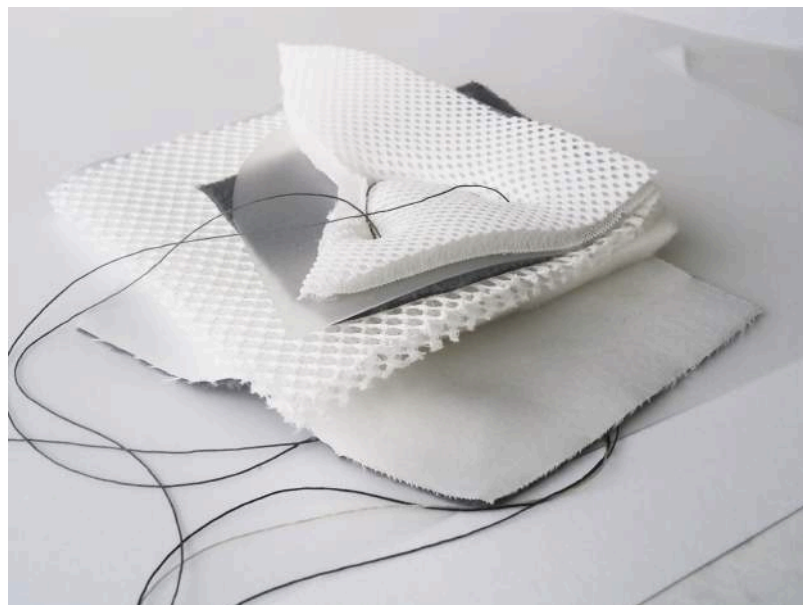

45

⁴⁴ Vlastní foto

⁴⁵ Vlastní foto

Příloha 18 – Proces výroby: Zkouška prošití vrstev zádové části a ztenčování distanční textilie na ramenním popruhu

46

47

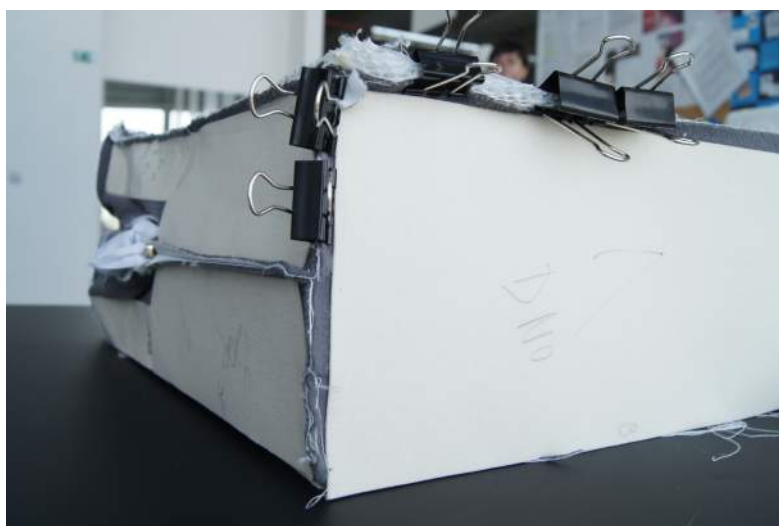
⁴⁶ Vlastní foto

⁴⁷ Vlastní foto

Příloha 19 – Proces výroby: Nažehlené výztuhy a příprava na sešití

48

49

⁴⁸ Vlastní foto

⁴⁹ Vlastní foto

Příloha 20 – Fotodokumentace ⁵⁰

⁵⁰ Foto Taja Spasskova

Příloha 21 – Fotodokumentace ⁵¹

⁵¹ Foto Taja Spasskova

Příloha 22 – Fotodokumentace ⁵²

⁵² Foto Taja Spasskova

Příloha 23 – Fotodokumentace ⁵³

⁵³ Foto Taja Spasskova

Příloha 24 – Fotodokumentace ⁵⁴

⁵⁴ Foto Taja Spasskova

Příloha 25 – Fotodokumentace ⁵⁵

⁵⁵ Foto Taja Spasskova

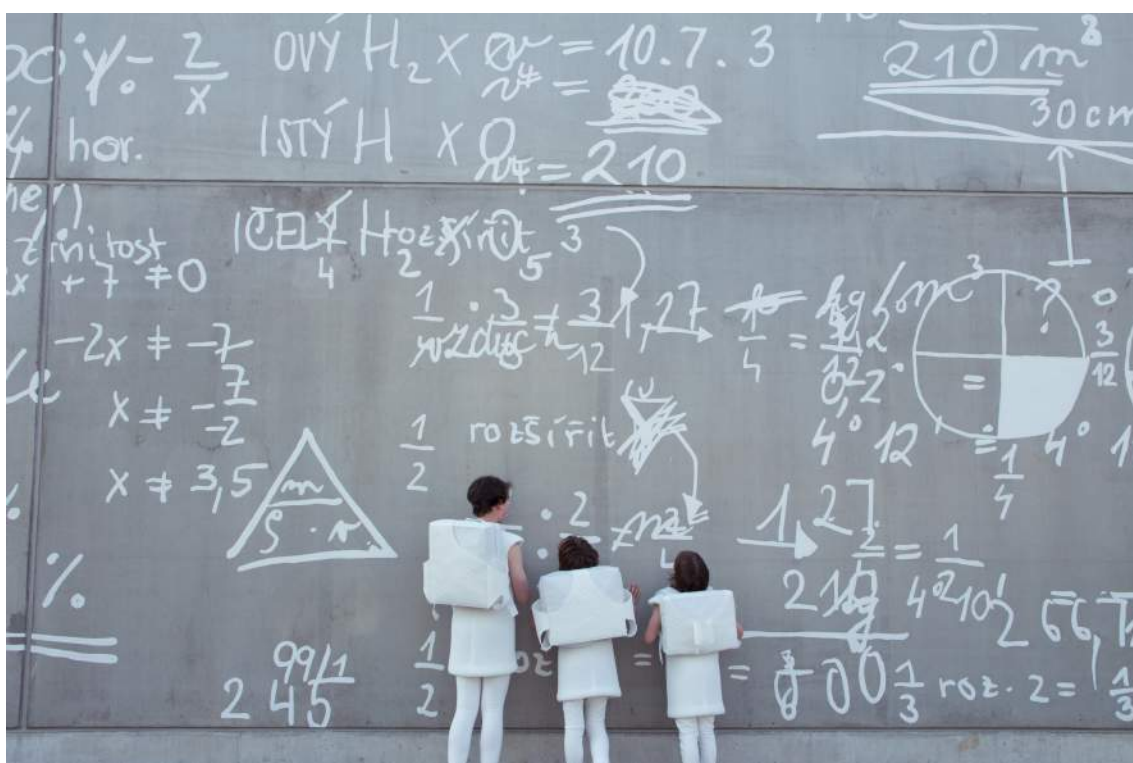

⁵⁶ Foto Taja Spasskova

Příloha 27 – Fotodokumentace ⁵⁷

⁵⁷ Foto Taja Spasskova

⁵⁸ Foto Taja Spasskova

Příloha 29 – Fotodokumentace ⁵⁹

⁵⁹ Foto Taja Spasskova